

[Stærmose.]

debatten, blev der sagt til fra vor Side, og vi deltog i Dagsordendebatten den 5. December og stillede ogsaa dér vort selvstændige Forslag, og for tredje Gang har vi stillet vort Forslag igen i Dag. Det bliver nødvendigt for os at komme igen. Det bliver nødvendigt for os at gøre det en fjerde Gang, fordi Udfaldet af den Afstemning, der skal finde Sted om ikke ret længe, jo er givet paa Forhaand. Den Afstemning, der vil finde Sted, vil give Tilslutning til en Sydslesvig-politik, som vi finder ganske utilstrækkelig, som vi finder daarligt motiveret, og som vi finder selvmodsigende.

Det er ikke rigtigt, naar det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen siger, at der ingen Uklarhed er i de Noter, som er gaaet fra den danske Regering til den britiske og fra den danske Regering til Udenrigsministerens Stedfortrædere. Der er den Uklarhed, der er den Selvmodsigelse, at vi ikke kan opnaa Adskillelse af Sydslesvig fra Holsten og dermed stille et territorielt Krav, medmindre vi gør det ved at gaa ind for Sydslesvigernes Krav om Selvbestemmelsesret.

Der var adskillige Ting i det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Krafts Indlæg, som berørte mig meget ilde. Jeg kan ikke forstaa — men det er maaske noget, jeg efterhaanden skal lære —, hvordan et Parti den ene Gang efter den anden ved sine Kongresbeslutninger kan gaa ind for en Folkeafstemning i Sydslesvig; jeg kan ikke forstaa, hvordan Partiets Formand kan staa op og paa stærkeste personlige Maade, som det ærede Medlem Hr. Fibiger har gjort det, bekende sin Tro paa Danskheden i Sydslesvig, og Partiet saa derefter i denne afgørende Situation, hvor jeg tror, det maa erkendes, at vi udenrigspolitisk staar over for Afgørelsen, kan finde sig i at stemme imod sine egne Anskuelse og stemme imod sine egne klare Vedtagelser ved den højeste kompetente Forsamling inden for Partiet.

Jeg kan heller ikke begribe, hvordan Venstre rent moralsk kan holde til at stemme imod Sydslesvigernes Selvbestemmelsesret — og det er efter min Opfattelse det, man gør. Jeg vil da i denne Forbindelse stille mit Spørgsmaal til den højtærede Udenrigsminister saaledes: Det er i de danske Noter sagt, at Sydslesvigerne selv maa rejse Kravet om Selvbestemmelsesret. Maa

jeg spørge, om den højtærede Udenrigsminister overhovedet tror paa, at Sydslesvigerne vil faa Mulighed for at rejse det Krav, hvis ikke Danmark gør Kravet til sit. Jeg har i Eftermiddag fremført en folkeretlig Argumentation, der ikke hviler paa Teori, men som hviler paa fastslaaet Praksis, og der er intet i de Oplevelser, vi hidtil har haft, heller ikke fra Stedfortræderkonferencen i London, som tyder paa, at den Praksis vil blive fraveget. Jeg maa spørge den højtærede Udenrigsminister, om han tror paa, at Sydslesvigerne selv kan rejse Kravet, altsaa, om han tror paa, at man fra Magternes Side vil fravige hele den hittidige folkeretlige Praksis for Behandling af Petitioner fra Mindretal.

Hans Hedtoft: Det ærede Medlem Hr. Stærmose, der nu forlod Talerstolen, gjorde opmærksom paa, at jeg i mit forrige Indlæg ikke havde udviklet mit Partis, Socialdemokratiets, principielle Syn paa det sydslesvigske Spørgsmaal og paa alle de Problemer, som den ærede Ordfører for Forespørgserne havde rejst. Jeg maa indrømme, at det har jeg ikke gjort — af 2 Grunde. Den første er, at jeg, da jeg tog Ordet første Gang, talte i Egenskab af Ordfører for 4 ærede Medlemmer og derfor, ifølge parlamentarisk Tradition, var forpligtet til at nøjes med det ene: at stille den Paastand paa Overgang til næste Sag paa Dagsordenen, som vi var blevet enige om. Den anden Aarsag, som jeg gerne vil gentage, er oprigtig og ærlig talt den, at jeg synes, det vilde være Spild af Tingets Tid at forsøge paa at holde en af de udførligt argumenterende Taler om det danske Socialdemokratis principielle Stilling til det sydslesvigske Spørgsmaal, som jeg tror er holdt 5 eller 6 Gange af mig eller mine Partifæller fra denne Talerstol, og hvortil jeg intet nyt har at føje, og som jeg intet har at trække fra. Jeg vil derfor ogsaa i denne Omgang helt afstaa derfra og blot nøjes med at gøre et Par korte Bemærkninger til de Taler, der er holdt.

Ordføreren for Partiet Venstre, det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen, talte varmt om de forskellige Ønsker og Henstillinger, Danmark har fremsat over for de allierede Magter vedrørende Sydslesvig. Det ærede Medlem talte for det første om Støt-